

آرئه

تقویم

از توهم فراوانی آب عبور کنیم

● در گفت‌وگو با محمد فاضلی… آقای اردکانیان از زمان حضور در وزارت نیرو به‌صراحت جهت‌گیری جدیدی برای وزارتخانه مطرح کرده‌اند، مبنی بر اینکه ما باید از سمت مدیریت عرضه به سمت مصرف و در کام بعد مدیریت تقاضا حرکت کنیم… ما قبلا این خطا را داشته‌ایم که میان علوم فنی و علوم غیرفنی آب خک‌کشی کرده و گروه دوم را به اندازه کافی به‌کار نگرفته‌ایم، اما الان نباید در میان علوم غیرفنی آب خک‌کشی کنیم، زیرا هرکدام از این دانش‌ها شناخت‌هایی عرضه می‌کنند که برای مدیریت پایدار منابع آب به آنها نیاز داریم. پس وقتی می‌گوییم ما به دانش اجتماعی در حوزه آب و انرژی نیاز داریم مقصودمان مجموعه رشته‌های علوم اجتماعی است که هر یک می‌توانند مسائل ما را از زاویه‌ای علمی تبیین کنند. ما اگر امروز از تاریخ آب در ایران حرف بزنیم، جایگاه خاصی در آکادمی ندارد اما مجله «تاریخ آب» در جهان منتشر شده است.

این مجله هدفش آن است که توضیح بدهد انسان و آب چگونه در تاریخ بر هم اثر گذاشته‌اند. خلاصه و شفاف باید بگوییم ما به درک بین‌رشته‌ای نیاز داریم تا همه ابعاد مسئله آب را بشناسیم. من هم مأموریت پیدا کرده‌ام این‌ مرکز [مرکز امور اجتماعی آب و انرژی وزارت نیرو] را با همین هدف هدایت کنم… وقتی سازمانی راضی شده یکی از منتقدانش وارد ساختار آن شود معنی‌اش این است که احساس نیاز کرده است. تأسیس مرکز جدید هم محصول همین استراتژی جدید سازمان است. تا یک سال پیش به ذهن کسی نمی‌رسید که وزارت نیرو بیاید مرکزی را برای حوزه اجتماعی آب و انرژی تأسیس کند… . حالا این فرصت پیش آمده یک نفر که از بیرون همیشه منتقد نادیده گرفته‌شدن علوم اجتماعی بوده است؛ برای ساختن رویکرد جدید به کار گرفته شود… . امروز قطعاً فهم من از انرژی و آب پیچیده‌تر شده است. یعنی امروز بهتر از گذشته می‌فهمم که چه متغیرهایی بر این حوزه اثرگذار است. می‌شود گفت شاید قبلا با اعتمادبه‌نفس بیشتری می‌گفتم راه‌حل همانی است که من می‌گویم اما امروز با فروتنی بیشتری سخن می‌گویم. مسئله‌شناسی من درست بوده فقط الان به این نتیجه رسیده‌ام که مسئله پیچیده‌تر از آن است که از بیرون به نظر می‌رسید… مسئله آب در ایران از بدخیمی به فوق بدخیمی رسیده است. یکی از نشانه‌های مسائل فوق بدخیم را می‌توان در تعداد زیاد ذی‌نفعان آن دید.

پایان انتظار

دنیا به کام خودکامگان

● هفته‌نامه اشپیکل در گزارش تفصیلی به بررسی تأثیر خودکامگان جدید بر جهان امروز پرداخت. به اعتقاد این هفته‌نامه آلمانی یوتین، ترامپ، اردوغان و شی‌جین‌پینگ مردانی هستند که این‌ روزها در مرکز قدرت جهانی قرار دارند و آنها کسانی هستند که از لیبرال‌دموکراسی دوری می‌کنند و در مقابل به‌دنبال قدرت مطلق هستند؛ چه در سیاست، چه در اقتصاد و حتی دستگاه قضائی و رسانه‌ها. این چهره‌ها افراد اصلی سیاست در دنیای فعلی هستند که تصمیماتشان می‌تواند آینده ما را دست‌خوش تغییر کند. آنها می‌توانند در قرن بیست‌ویکم تغییرات زیادی را ب‌وجود آورند… . در دنیای امروز میانه‌روی جای خود را به اقتدارگرایی داده است. این با فرهنگ خوش‌بینانه غرب در حوزه فرهنگی کاملاً متفاوت است. بنا به گزارش واحد اطلاعات اکتونومیست بریتانیا تحقیقاتی که از سوی بنیاد برتلسمان صورت گرفته نشان می‌دهد که در حدود ۳/۳ میلیارد نفر از مردم دنیا در حوزه حکومت‌های خودکامه زندگی می‌کنند و تنها ۴/۵ درصد مردم، یعنی رقمی در حدود ۳۵۰میلیون نفر در حکومت‌هایی با دموکراسی کامل زندگی می‌کنند که بیشترشان نیز در کشورهای اروپای غربی است. هم‌زمان سازمان غیردولتی خانه آزادی در گزارش اخیر خود هشدار داده است که دموکراسی بدترین دوران خود را در دهه‌های اخیر تجربه می‌کند. آنها در گزارش خود آورده‌اند که انتخابات آزاد و عادلانه، رسانه‌های آزاد و حکومت قانون به‌شدت تحت فشار و حمله قرار گرفته است… . در تمام دنیا به‌دنبال دموکراسی‌های کوتاهمدت احتمال تغییر فاز به سوی حکومت‌های اقتدارگرا وجود داشته است. نمونه برجسته این گزاره می‌تواند مصر، تایلند، ونزوئلا و نیکاراگوئه باشد. هم‌زمان لیبرال‌دموکراسی در بسیاری از کشورهای غربی نیز در حال فرسوده‌شدن است. رشد این امر، شاید واقعی‌ترین خطر باشد، چراکه نه‌تنها به تعداد اتوکرات‌های جهان می‌افزاید، بلکه موجب می‌شود اروپایی‌ها نیز جذب تفکر اقتدارگرایی شوند. درحال‌حاضر عناصر اصلی دموکراسی مانند احزاب و احترام به اقلیت‌ها تحقیر می‌شوند.

کیم‌جان

وظیفه دولت حل مشکلات است نه تعیین محل تجمع!
● در شرایطی که مردم زیر فشار مشکلات معیشتی قرار دارند و هرازگاهی به دولت – به‌عنوان مسئول این‌ وضعیت– اعتراض می‌کنند، هیئت دولت به‌جای اصلاح رویه‌های مخرب دستگاه اجرائی و حل ریشه‌ای مشکلات، به تعیین محل تجمعات مشغول است.

politics@sharghdaily.ir

شرق: فریاد نایب‌رئیس کمیسیون برنامه‌بودجه مجلس به هوا رفت. به‌ویژه اختلال چند روز اخیر در بازار ارز و طلا موجب شد نطق او بیش از حد عادی شور و حرارت داشته باشد. عصبانی بود و در پایان جمله‌بندی‌ها مشت‌هایش را روی میز می‌کوبید. خیلی ساده و صریح از خودش و نمایندگان حاضر در مجلس انتقاد کرد و نهاد‌های گردن‌کلفتی که به‌گفته او نه‌تنها جلوی قاچاق ارز را نگرفته‌اند که به‌طریقی دستی از دور در آتش دارند.

جهانبخش محبی‌نیا با تأکید بر اینکه مشکل قاچاق قانون‌گذاری و نظارت نیست، گفت: «مشکل این بخش مدیریتی است. نهاد‌های گردن‌کلفت، به اسم انجام وظیفه، با قاچاق، اقتصاد ایران را به این روز درآورده‌اند؛ برادر بیدار شو، برادر بیدار شو، برادر بیدار شو [آفریادا]». او همچنین برآشفته سخنانش را این‌طور ادامه داد: «تا کی می‌خواهید این بازی‌های پارلمانی را ادامه دهید؟ دروغ می‌گوییم که دنبال مبارزه با قاچاقیم. اختلال بازار ارز نشان داد قاچاقچی خود ماییم.»

نطق پرشور نایب‌رئیس کمیسیون برنامه و بودجه

قاچاقچی خود ماییم

او همچنین افزود: «مملکت ما در موقعیت بدی است. تا کی می‌خواهید این بازی‌ها را ادامه دهید. هی اصلاحیه، اصلاحیه. قانون برنامه پنج‌ساله جواب نداد. قانون مبارزه با فساد جواب نداد. قانون مبارزه با قاچاق جواب نداد. والله و بالته در بیرون از این پارلمان به ما می‌خندند. دروغ می‌گوییم که به‌دنبال حل اشتغال جوانان‌ایم. دروغ می‌گوییم که با قاچاق مبارزه می‌کنیم با این روند به فکر مدیریت بحران‌ها هستیم؟ همین اختلال اخیر در بازار ارز نشان از این است که نه‌تنها با قاچاق مبارزه نکرده‌ایم، بلکه قاچاقچی خود ماییم. دولت ادعا می‌کند دولت اسلامی است. اما یک شاخص اقتصادی نداریم که بگوییم در حوزه اقتصاد موفق بوده‌ایم.»

محبی‌نیا در نشست علنی روز گذشته مجلس شورای اسلامی در مخالفت با بررسی اولویت‌دار اعمال تبصره یک ماده ۱۰۴ برای لایحه اصلاح قانون مبارزه با قاچاق کالا همچنین تأکید کرد: «چه مشکلی وجود دارد که بعد از گذشت ۲۰ سال وضعیت گفتمان غالب موضوع

محمدحسین نجمی

که هدف این پیامک‌ها هستند.

او درباره لحن این پیامک‌ها به «شرق» می‌گوید:

«بسته به خاستگاه اجتماعی افرادی که از خودشان مطرح می‌کردند، لحن و ادبیاتشان فرق داشت. حضور دکتر لاریجانی مشخص شد مرکز طراحی و ساماندهی پیامک‌ها علیه نمایندگان و مجلس (با هدف رد لایحه مقابله با تأمین مالی تروریسم) شهر مشهد بوده است. حلقه اولتر-افراطی که از کره‌شمالی برای ایران تصور بیشتری ندارند.»

پیش از این هم «مصطفی کوکابیان» در جریان بررسی این لایحه، در موافقت با آن گفته بود: «از افکار دینی تا سحر و تا امروز بالای ۶۰۰ پیامک برای من ارسال شده است و البته دست بسیج دانشجویی و تشکل‌های دانشجویی درد نکند که دوغغه کشور را دارند. اما من به آنها می‌گویم که احتمال بدهید بنده هم جانباز انقلاب باشم و برادر شهید.»

مؤذبانانه، مشفقانه، دلسوزانه و تهدیدآمیز
در همین حال، محمدرضا تابند، نایب‌رئیس فراکسیون امید، در حاشیه جلسه علنی مجلس در جمع خبرنگاران حاضر شد و به سوالاتی درباره پیامک‌ها پاسخ داد. او هم از جمله نمایندگانی بود

بهارستان

روزنیک به چهار دهه از انقلاب اسلامی می‌گذرد، اما متأسفانه تاکنون نتوانسته‌ایم تعریف جامع و دقیقی از آرایش سیاسی کشور ارائه کنیم. جریان‌ات سیاسی در هرکدام از دهه‌های ۴۰ سال اخیر، رویکردها و رفتارهایی داشتند که به‌جای خود قابل نقد و بررسی است و حتی ممکن است در لایه‌ای این تحلیل‌ها، بتوانیم مختصات کلی هرکدام از جناح‌های سیاسی کشور را تعریف کنیم. آنچه که مشخص است

و به نظر می‌رسد او از نیازهای اساسی جامعه امروز ما محسوب می‌شود: بازنگری و بازسازی تعاریفی است که از جناح چپ یا جناح راست، مرسوم است و در این بین جریان «اصلاح‌طلبی» باید در اولویت بازسازی قرار گیرد، چراکه نزدیکی بیشتری با روشنفکران، عدالت‌خواهان و توده‌های مردم تحصیل‌کرده جامعه دارد. اصلاح‌طلبی در طول چهار دهه گذشته فرازفرودهای مختلفی را؛ چه در دوران حیات حضرت امام (ره)، چه در دوران ریاست‌جمهوری آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی (مجلس سوم) و چه در دوره‌های پس از آن تجربه کرده است، اما به گواه اکثر نخبگان جامعه نقطه عطف این جریان در دوره اصلاحات بود که تلاش شد از همه ظرفیت‌های کشور در راستای تحقق اهداف نظام استفاده شود. در دوم خرداد، رفتار حسنه آقای ناطق‌نوری و اخلاق‌مداری ایشان بر حال‌وهوای پس از انتخابات و ایجاد فضای همدلی بین همه جناح‌های سیاسی کشور تأثیر شگفت‌انگیزی داشت، به‌طوری‌که اعضای ستاد‌های آقایان ناطق‌نوری و محمدی‌ری‌شهری در دولت اصلاحات حضور داشتند؛ هیچ مسئول دولتی‌ای به‌خاطر حمایت از کاندیدایی غیر از آقای خاتمی مورد توبیخ و سرزنش قرار نگرفت و اتحاد در کشور قابل لمس بود. در دوره پس از اصلاحات، به‌یک‌باره همه‌چیز تغییر کرد و بخش زیادی از متخصصان کنار گذاشته شدند که این خود تبدیل به سوزه اصلی کاندیدایی انتخابات در سال ۱۳۹۲ شد. هرآنچه بود گذشت و امروز تحلیل عمלקرد دولت احمدی‌نژاد کمک زیادی بر رفع مشکلات کشور نمی‌کند، بلکه باید تلاش کنیم تا اشتباهات آن دوران تکرار نشود. با روی‌کارآمدن آقای روحانی، انتظارات بختی توسط اصلاح‌طلبان که حامی اصلی دولت بودند مطرح شد و آنها معتقد بودند باید در مسئولیت‌های تأثیرگذار حضور داشته باشند، اما گاهی رویکرد اصلاح‌طلبان در تلاش برای بازگشت به قدرت وارد «فاز تدروری» می‌شد و خطر بزرگ تکرار دوره احمدی‌نژاد کشور را تهدید می‌کرد؛ چراکه عده‌ای معتقد بودند چون هشت سال کنار بودند، حالا باید بیایند و همه افراد جناح مقابل و وابستگان آنها را کنار بگذارند؛ پس از مشخص‌شدن نتایج انتخابات مجلس در سال ۹۴ و شورای شهر در سال ۹۶، تدروری برخی اصلاح‌طلبان وارد مرحله جدیدی شد و حالا عده‌ای ناراک‌امد با شعار اصلاح‌طلبی خواستار بُست‌هایی بودند که به‌هیچ‌عنوان شایستگی رسیدن به آن را نداشتند. البته آنها اصلاح‌طلب نبوده و نیستند و بیشتر به «فرصت‌طلب» شباهت دارند؛ چراکه اصلاح‌طلب واقعی کسی است که منش مدیریتی آقای خاتمی را الگوی خود قرار دهد و به مشارکت همه جناح‌های سیاسی در اداره کشور اعتقاد داشته باشد. همین رویکردهای غلط و نادرست توسط شورای شهر تهران در دوره پنجم و برخی نمایندگان مجلس دهم است که منجر می‌شود احساس ختری جدی درباره ارتباط بین مردم با جریان اصلاحات به وجود آید. باید قبول کنیم که اصلاح‌طلبی با عبارت‌هایی نظیر «منفعت‌طلبی» و «انتصارطلبی» مغایرت دارد و اگر مسئول یا سیاست‌مداری به این مزبندی‌ها توجه نکند از دایره اصلاح‌طلبی خارج است و به او باید به چشم یک «فرصت‌طلب» نگاه کرد. در آخر ذکر این نکته ضروری است که تعریف اصلاح‌طلب به معنی واقعی کلمه برخاسته از این فرمایش حضرت علی (ع) در نهج‌البلاغه است که فرمودند: «رجوع به خدا؛ گرفتن محکمت‌کتاب اوست و رجوع به رسول خدا؛ گرفتن سنت جامع اوست؛ سنتی که مسلمانان را گرد هم می‌آورد و پراکنده نمی‌سازد.»

● نزدیک به چهار دهه از انقلاب اسلامی می‌گذرد، اما متأسفانه تاکنون نتوانسته‌ایم تعریف جامع و دقیقی از آرایش سیاسی کشور ارائه کنیم. جریان‌ات سیاسی در هرکدام از دهه‌های ۴۰ سال اخیر، رویکردها و رفتارهایی داشتند که به‌جای خود قابل نقد و بررسی است و حتی ممکن است در لایه‌ای این تحلیل‌ها، بتوانیم مختصات کلی هرکدام از جناح‌های سیاسی کشور را تعریف کنیم. آنچه که مشخص است

و به نظر می‌رسد او از نیازهای اساسی جامعه امروز ما محسوب می‌شود: بازنگری و بازسازی تعاریفی است که از جناح چپ یا جناح راست، مرسوم است و در این بین جریان «اصلاح‌طلبی» باید در اولویت بازسازی قرار گیرد، چراکه نزدیکی بیشتری با روشنفکران، عدالت‌خواهان و توده‌های مردم تحصیل‌کرده جامعه دارد. اصلاح‌طلبی در طول چهار دهه گذشته فرازفرودهای مختلفی را؛ چه در دوران حیات حضرت امام (ره)، چه در دوران ریاست‌جمهوری آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی (مجلس سوم) و چه در دوره‌های پس از آن تجربه کرده است، اما به گواه اکثر نخبگان جامعه نقطه عطف این جریان در دوره اصلاحات بود که تلاش شد از همه ظرفیت‌های کشور در راستای تحقق اهداف نظام استفاده شود. در دوم خرداد، رفتار حسنه آقای ناطق‌نوری و اخلاق‌مداری ایشان بر حال‌وهوای پس از انتخابات و ایجاد فضای همدلی بین همه جناح‌های سیاسی کشور تأثیر شگفت‌انگیزی داشت، به‌طوری‌که اعضای ستاد‌های آقایان ناطق‌نوری و محمدی‌ری‌شهری در دولت اصلاحات حضور داشتند؛ هیچ مسئول دولتی‌ای به‌خاطر حمایت از کاندیدایی غیر از آقای خاتمی مورد توبیخ و سرزنش قرار نگرفت و اتحاد در کشور قابل لمس بود. در دوره پس از اصلاحات، به‌یک‌باره همه‌چیز تغییر کرد و بخش زیادی از متخصصان کنار گذاشته شدند که این خود تبدیل به سوزه اصلی کاندیدایی انتخابات در سال ۱۳۹۲ شد. هرآنچه بود گذشت و امروز تحلیل عمלקرد دولت احمدی‌نژاد کمک زیادی بر رفع مشکلات کشور نمی‌کند، بلکه باید تلاش کنیم تا اشتباهات آن دوران تکرار نشود. با روی‌کارآمدن آقای روحانی، انتظارات بختی توسط اصلاح‌طلبان که حامی اصلی دولت بودند مطرح شد و آنها معتقد بودند باید در مسئولیت‌های تأثیرگذار حضور داشته باشند، اما گاهی رویکرد اصلاح‌طلبان در تلاش برای بازگشت به قدرت وارد «فاز تدروری» می‌شد و خطر بزرگ تکرار دوره احمدی‌نژاد کشور را تهدید می‌کرد؛ چراکه عده‌ای معتقد بودند چون هشت سال کنار بودند، حالا باید بیایند و همه افراد جناح مقابل و وابستگان آنها را کنار بگذارند؛ پس از مشخص‌شدن نتایج انتخابات مجلس در سال ۹۴ و شورای شهر در سال ۹۶، تدروری برخی اصلاح‌طلبان وارد مرحله جدیدی شد و حالا عده‌ای ناراک‌امد با شعار اصلاح‌طلبی خواستار بُست‌هایی بودند که به‌هیچ‌عنوان شایستگی رسیدن به آن را نداشتند. البته آنها اصلاح‌طلب نبوده و نیستند و بیشتر به «فرصت‌طلب» شباهت دارند؛ چراکه اصلاح‌طلب واقعی کسی است که منش مدیریتی آقای خاتمی را الگوی خود قرار دهد و به مشارکت همه جناح‌های سیاسی در اداره کشور اعتقاد داشته باشد. همین رویکردهای غلط و نادرست توسط شورای شهر تهران در دوره پنجم و برخی نمایندگان مجلس دهم است که منجر می‌شود احساس ختری جدی درباره ارتباط بین مردم با جریان اصلاحات به وجود آید. باید قبول کنیم که اصلاح‌طلبی با عبارت‌هایی نظیر «منفعت‌طلبی» و «انتصارطلبی» مغایرت دارد و اگر مسئول یا سیاست‌مداری به این مزبندی‌ها توجه نکند از دایره اصلاح‌طلبی خارج است و به او باید به چشم یک «فرصت‌طلب» نگاه کرد. در آخر ذکر این نکته ضروری است که تعریف اصلاح‌طلب به معنی واقعی کلمه برخاسته از این فرمایش حضرت علی (ع) در نهج‌البلاغه است که فرمودند: «رجوع به خدا؛ گرفتن محکمت‌کتاب اوست و رجوع به رسول خدا؛ گرفتن سنت جامع اوست؛ سنتی که مسلمانان را گرد هم می‌آورد و پراکنده نمی‌سازد.»

● نزدیک به چهار دهه از انقلاب اسلامی می‌گذرد، اما متأسفانه تاکنون نتوانسته‌ایم تعریف جامع و دقیقی از آرایش سیاسی کشور ارائه کنیم. جریان‌ات سیاسی در هرکدام از دهه‌های ۴۰ سال اخیر، رویکردها و رفتارهایی داشتند که به‌جای خود قابل نقد و بررسی است و حتی ممکن است در لایه‌ای این تحلیل‌ها، بتوانیم مختصات کلی هرکدام از جناح‌های سیاسی کشور را تعریف کنیم. آنچه که مشخص است

و به نظر می‌رسد او از نیازهای اساسی جامعه امروز ما محسوب می‌شود: بازنگری و بازسازی تعاریفی است که از جناح چپ یا جناح راست، مرسوم است و در این بین جریان «اصلاح‌طلبی» باید در اولویت بازسازی قرار گیرد، چراکه نزدیکی بیشتری با روشنفکران، عدالت‌خواهان و توده‌های مردم تحصیل‌کرده جامعه دارد. اصلاح‌طلبی در طول چهار دهه گذشته فرازفرودهای مختلفی را؛ چه در دوران حیات حضرت امام (ره)، چه در دوران ریاست‌جمهوری آیت‌الله هاشمی‌رفسنجانی (مجلس سوم) و چه در دوره‌های پس از آن تجربه کرده است، اما به گواه اکثر نخبگان جامعه نقطه عطف این جریان در دوره اصلاحات بود که تلاش شد از همه ظرفیت‌های کشور در راستای تحقق اهداف نظام استفاده شود. در دوم خرداد، رفتار حسنه آقای ناطق‌نوری و اخلاق‌مداری ایشان بر حال‌وهوای پس از انتخابات و ایجاد فضای همدلی بین همه جناح‌های سیاسی کشور تأثیر شگفت‌انگیزی داشت، به‌طوری‌که اعضای ستاد‌های آقایان ناطق‌نوری و محمدی‌ری‌شهری در دولت اصلاحات حضور داشتند؛ هیچ مسئول دولتی‌ای به‌خاطر حمایت از کاندیدایی غیر از آقای خاتمی مورد توبیخ و سرزنش قرار نگرفت و اتحاد در کشور قابل لمس بود. در دوره پس از اصلاحات، به‌یک‌باره همه‌چیز تغییر کرد و بخش زیادی از متخصصان کنار گذاشته شدند که این خود تبدیل به سوزه اصلی کاندیدایی انتخابات در سال ۱۳۹۲ شد. هرآنچه بود گذشت و امروز تحلیل عمלקرد دولت احمدی‌نژاد کمک زیادی بر رفع مشکلات کشور نمی‌کند، بلکه باید تلاش کنیم تا اشتباهات آن دوران تکرار نشود. با روی‌کارآمدن آقای روحانی، انتظارات بختی توسط اصلاح‌طلبان که حامی اصلی دولت بودند مطرح شد و آنها معتقد بودند باید در مسئولیت‌های تأثیرگذار حضور داشته باشند، اما گاهی رویکرد اصلاح‌طلبان در تلاش برای بازگشت به قدرت وارد «فاز تدروری» می‌شد و خطر بزرگ تکرار دوره احمدی‌نژاد کشور را تهدید می‌کرد؛ چراکه عده‌ای معتقد بودند چون هشت سال کنار بودند، حالا باید بیایند و همه افراد جناح مقابل و وابستگان آنها را کنار بگذارند؛ پس از مشخص‌شدن نتایج انتخابات مجلس در سال ۹۴ و شورای شهر در سال ۹۶، تدروری برخی اصلاح‌طلبان وارد مرحله جدیدی شد و حالا عده‌ای ناراک‌امد با شعار اصلاح‌طلبی خواستار بُست‌هایی بودند که به‌هیچ‌عنوان شایستگی رسیدن به آن را نداشتند. البته آنها اصلاح‌طلب نبوده و نیستند و بیشتر به «فرصت‌طلب» شباهت دارند؛ چراکه اصلاح‌طلب واقعی کسی است که منش مدیریتی آقای خاتمی را الگوی خود قرار دهد و به مشارکت همه جناح‌های سیاسی در اداره کشور اعتقاد داشته باشد. همین رویکردهای غلط و نادرست توسط شورای شهر تهران در دوره پنجم و برخی نمایندگان مجلس دهم است که منجر می‌شود احساس ختری جدی درباره ارتباط بین مردم با جریان اصلاحات به وجود آید. باید قبول کنیم که اصلاح‌طلبی با عبارت‌هایی نظیر «منفعت‌طلبی» و «انتصارطلبی» مغایرت دارد و اگر مسئول یا سیاست‌مداری به این مزبندی‌ها توجه نکند از دایره اصلاح‌طلبی خارج است و به او باید به چشم یک «فرصت‌طلب» نگاه کرد. در آخر ذکر این نکته ضروری است که تعریف اصلاح‌طلب به معنی واقعی کلمه برخاسته از این فرمایش حضرت علی (ع) در نهج‌البلاغه است که فرمودند: «رجوع به خدا؛ گرفتن محکمت‌کتاب اوست و رجوع به رسول خدا؛ گرفتن سنت جامع اوست؛ سنتی که مسلمانان را گرد هم می‌آورد و پراکنده نمی‌سازد.»

ادامه از صفحه اول

طلا یا بلا

… علیه عراق به‌عنوان مشاور امنیت ملی ترامپ، بار دیگر آینده منطقه را دچار ابهام کرده و شبانه اختلال در چرخه ورود دلار به ایران را سبب شده است تا نرخ دلار در ماه‌های اخیر رشد داشته باشد. با وجود این ازآنجاکه ایران فعلاً گامی برای خروج از برجام برنداشته و تحریم‌های هسته‌ای برنامه‌ریزی‌گردند، ایران همچنان درآمد در‌خور توجهی از فروش نفت خواهد داشت. هرچند برخی از کشورهای نزدیک به آمریکا نفت ایران را کمتر از گذشته خریداری کنند. ۵-واقعیات این است که انگار نفت برای ما هم نعمت بوده و هم نعمت، هم طلا بوده و هم بلا. با وجود این تنها چاره کار استفاده بهینه از دلارهای نفتی و دورشدن از واردات بی‌رویه و بازگشت به اقتصاد بدون نفت راهبرد مرحوم دکتر مصدق است. نکته‌ای که رهبری معظم هم بارها به آن اشاره کردند؛ کاهش وابستگی به نفت و تکیه بر کالای ایرانی و تشویق به صادرات غیرنفتی. آیا راه دیگری هست؟

قاچاق است و روزبه‌روز نیز وخیم‌تر می‌شود». نماینده مردم مابندوآب، شاهین دژ و تکاب در مجلس با بیان اینکه راهکار مبارزه با قاچاق قانون‌گذاری نیست، گفت: «۲۰ سال به‌طور مداوم تمامی مسئولان، نمایندگان در امر مبارزه با قاچاق صحبت و جلسه برگزار می‌کنند، اما در نهایت قاچاق بزرگ‌ترین تهدید کشور محسوب می‌شود در این زمینه چه مشکلی وجود دارد که بعد از گذشت ۲۰ سال هنوز این معضل مدیریت نشده است. باور بفرمایید مشکل ما نه تقنین است و نه نظارت. مشکل ما به والله مدیریت است. اقتصاد مملکت را به اسم مبارزه با قاچاق به این روز رسانده‌اید.» این نماینده مردم در مجلس دهم با توجه به اینکه مشکل قاچاق قانون‌گذاری و نظارت نیست، تأکید کرد: «دولت ادعا می‌کند حتی یک شاخص اقتصادی نداریم که با استاندارد به آن بتوان بگوییم در اقتصاد موفق بوده‌ایم؛ صحنه را برگردانید و مقب‌باندگی جامعه را ورق بزنید.»

● نزدیک به چهار دهه از انقلاب اسلامی می‌گذرد، اما متأسفانه تاکنون نتوانسته‌ایم تعریف جامع و دقیقی از آرایش سیاسی کشور ارائه کنیم. جریان‌ات سیاسی در هرکدام از دهه‌های ۴۰ سال اخیر، رویکردها و رفتارهایی داشتند که به‌جای خود قابل نقد و بررسی است و حتی ممکن است در لایه‌ای این تحلیل‌ها، بتوانیم مختصات کلی هرکدام از جناح‌های سیاسی کشور را تعریف کنیم. آنچه که مشخص است

برای مجلس، نیز از نمایندگانی بود که این پیامک‌ها را دریافت کرده است. او معتقد است که این حرکت سازماندهی شده بوده است. میرزایی‌نیکو در پاسخ به اینکه آیا در این دو سال لایحه یا طرحی بوده که این‌گونه پیامک‌هایی دریافت کند، به «شرق» می‌گوید: «اصلاً، به این شکل نبوده؛ مثلاً درباره انتخاب آقای غلامی برای وزارت علوم بوده که دانشجویان پیامک بزنند که رای بدهید یا ندهید یا درباره آقای ربیعی هم همین‌طور؛ اما با این ادبیات سازمان‌یافته، یکسان و جواب‌های یکسان، تا‌به‌حال نداشتیم.» او ادامه داد: «من به برخی از آنها جواب می‌دادم و بازخوردها و جواب‌های یکسانی هم دریافت می‌کردم.» میرزایی‌نیکو ادامه داد: «به نظرم این حرکت سازماندهی شده «از ناحیه طومار‌ها هم سازماندهی شده بود؛ کم‌اینکه طومار‌ها را کسی

متر نکرد و…؛ از این هم که بگذریم، مجلس جای بحث، بررسی و تجزیه و تحلیل است؛ مجلس جلوی دانشگاه نیست؛ یادمان هست که سال ۶۰ جلوی دانشگاه گروه یگار یک طرف و یک گروه دیگر طرف دیگر قرار می‌گرفتند.» این عضو فراکسیون امید درباره محتوای پیامک‌ها گفت: «مثلاً این بود که باید در پیشگاه مردم پاسخ‌گو باشید؛ من هم جواب می‌دادم شما می‌دانی FATF چیست؟ ما هم جواب می‌دادم شما می‌دانید؟» او درباره این‌که آیا از ردصلاحیت هم صحبتی می‌کردند، گفت: «درباره ردصلاحیت این‌گونه می‌گفتند که این کاری را که شما می‌کنید، مجلس ششم انجام داد و نتیجه‌اش را دید؛ شما مجلس ششمی نشوید!»، او افزود: «بیشهاد دادیم فراکسیون همه این پیامک‌ها و شماره‌ها را اسکریزن‌شات و پرینت بگیرند و کنار هم قرار دهند و بررسی شود تا به نتیجه برسند.» با تمام این اوصاف، از کنار هم قراردادن برخی موضوعات و تحرکات در داخل و بیرون مجلس، شاید بتوان به فرستنده و طراح پیامک‌ها رسید.

● نزدیک به چهار دهه از انقلاب اسلامی می‌گذرد، اما متأسفانه تاکنون نتوانسته‌ایم تعریف جامع و دقیقی از آرایش سیاسی کشور ارائه کنیم. جریان‌ات سیاسی در هرکدام از دهه‌های ۴۰ سال اخیر، رویکردها و رفتارهایی داشتند که به‌جای خود قابل نقد و بررسی است و حتی ممکن است در لایه‌ای این تحلیل‌ها، بتوانیم مختصات کلی هرکدام از جناح‌های سیاسی کشور را تعریف کنیم. آنچه که مشخص است

واسطه دوست دیگری که گویا فامیل آنها نیز تجربه مشابهی از سر گذرانده بود.

حالا پدر همان کودک مراحل اداری ثبت شکایت از سعید طوسی در کشور ترکیه را پیش برده و اعضای وزارت امور خارجه و کنسولگری ترکیه نیز پای نامه است. به‌این‌ترتیب به گفته آن پدر به همین زودی‌ها پرونده شکایت علیه طوسی در کشور ترکیه گشوده خواهد شد.پدر یکی از شاکیان پرونده که تصمیم گرفته این اقدام را تا به اینجای کار پیش ببرد، می‌گوید «فرزندان ما زخم خورده‌اند. تاجایی که در توان دارم و در این دنیا هستم، برای مداوای این درد تلاش خواهم کرد. فرزندان ما بچه‌های قرآنی و مذهبی هستند. این اتفاق روان آنها را زنجاند و هنوز فرزندم که حالا حدود ۲۰ سال دارد، کم‌کمان تحت نظر روان‌شناس است و باید دارو مصرف کند.»

ثبت قانونی شکایت از طوسی در کشور ترکیه
او درباره مراحل ثبت شکایت از طوسی در ترکیه نیز گفته «به وزارت امور خارجه رفتم. هزینه ثبت شکایت و کارهای اداری‌اش ۲۰ دلار شد. البته اینکه بخواهیم در ترکیه وکیل بگیریم و مسئله را دنبال کنیم، هزینه‌های بیشتری خواهد داشت؛ اما اگر شده زندگی‌ام را بفروشم، دنبال احقاق حقوق فرزندم خواهم رفت. این بچه‌ها آسیب دیده‌اند. حق‌شان نبود.»

^[1] او همچنین افزود: «مملکت ما در موقعیت بدی است

^[2] او همچنین افزود: «مملکت ما در موقعیت بدی است